

Majster Ján Hus – 6.7.2021 – Ako sa správať vo väzení?

Nebeský Otče, ďakujeme Ti, že si v tieto dni, viac ako inokedy, môžeme uvedomovať, že Ty si si vždy povolával ku službe rôznych verných služobníkov. Či to boli muži alebo ženy, oni boli Tebe poslušní a vytrvali aj v utrpení vo viere a presvedčení, že Ty si živý Boh. Preto dokázali položiť svoj život za Teba a za evanjelium, pretože pre nich nebolo iba nejakou filozofiou či prázdnu myšlienkou, ale bol to pre nich fakt, ktorý zmenil ich životy. Prehovor aj k nám dnes svojim svätým slovom.

Skutky apoštolov 16:25-26 „Okolo polnoci modlili sa Pavel a Sítas, spievali Bohu chvály a väzni ich počúvali. Odrazu nastalo veľké zemetrasenie, takže sa otriasali základy žalára, všetky dvere sa razom otvorili a všetkým sa uvoľnili okovy“.

Majstra Jána Husa väčšina z nás pozná na základe toho, že bol v roku 1415 v Kostnici upálený za živa, pretože sa proti jeho názorom postavilo mnoho známych členov vtedajšej rímsko-katolíckej cirkvi. Patril medzi osobnosti tej doby, ktorým sa podarilo rozčeriť hladinu tradície. O diskusii tu veľmi nemohla byť reč, pretože vtedy sa nijaké novoty nerešpektovali a to, čo bolo vyhlásené cirkevnými hodnosťami, platilo, hoci to bolo v rozpore s Písmom. On sa však nevzdal, nezľakol, ale smelo hlásal ďalej pravdy, ktoré vyčítal v Biblii a dokázal ich preniesť do – ľudu zrozumiteľnej reči. Jeho život nebol ľahký, ale on sa aj v tých krízových situáciách zachoval ako kresťan. Preto budeme teraz skúmať jeho dielo a život, aby sme vedeli odpovedať na otázku: ako sa mám správať vo väzení? Ako sa mám zachovať v ťažkej situácii, keď sa necítim slobodná, keď som obmedzená nejakými okolnosťami alebo keď som obkľúčená zlými a neprajnými ľuďmi alebo tými, ktorí ma nedokážu pochopiť?

1. Uvedomiť si, že v tomto svete niekedy vyhráva ľudská spravodlivosť. *Apoštol Pavol aj Ján Hus si boli vedomí toho, že – čo sa na prvý pohľad môže zdať -, sa tu na svete dejú aj veci, ktoré nie sú v súlade s Božou vôľou. Také veci sa dejú bohužiaľ nielen pri pohanoch, ale aj pri kresťanoch.* Jedna moja kamarátka povedala, že sa modlí, aby sa v cirkvi diala Božia vôľa. To je dobre, ale zároveň som jej pripomenula, že nie všetci v cirkvi po tom túžia tiež. Či zo zlomyseľnosti alebo z nevedomosti, aj v cirkvi sú ľudia, ktorí nerobia to, čo píše Písmo.

Apoštol Pavol aj Ján Hus sa stali obeťami systému, ktorý je iný ako ten Boží. **Vedeli, že svet je plne v Božích rukách a že nikto nevypadne z Božej milosti, ale zároveň reálne pozerali na spravodlivosť, ktorá sa tu uplatňuje bez úprimnej viery v Boha.** Preto aj my by sme nemali byť sklamaní či zhrození z toho, ak sa tu nedejú veci správne, ale mali by sme si uvedomiť, že toto je svet presiaknutý ľudským hriechom, čo ho robí nespravodlivým v mnohých ohľadoch a to tak v štáte ako aj v cirkvi. To nás však nemá nechať ľahostajných, ale mali by sme samozrejme – správnymi zbraňami – bojovať proti nespravodlivosti. Aby tu vyhrával Boh s Jeho mocou, milosťou a spravodlivosťou.

2. Modliť sa. Apoštol Pavol aj Ján Hus čas strávený vo väzení využili veľmi dobre. Modlili sa za seba, za cirkev, za svojich nasledovníkov, ale aj za tých, ktorí ich uväznili a ktorí ich nenávidia. Dokonca Pavol so Sítasom spievali Bohu chvály. Teda modlitbami volali k Pánu Bohu, ale zároveň vydávali svedectvo svojim spoluväzňom, ale aj strážcom. *Niekedy, keď je človek vo väzení, zabíja čas nesprávne: premýšľa, ako sa tam dostať, ako sa dostať von, ako by možno mohol utiecť, čo by mal robiť, aby z tejto situácie vyviazol v poriadku.* Ale najlepšie strávený čas vo väzení vzťahov, života, svojich vlastných túžob a myšlienok, je vtedy, keď sa modlíme.

Apoštol Pavol okrem čakania na prepustenie alebo smrť spieval, Ján Hus okrem odpisovania na listy, sa modlil. Obaja to robili ako prejav dôvery, že aj tam – v nehostinnom prostredí, v neslobode, väzení – je Pán Boh s nimi a nič ich nemôže odlúčiť od Jeho lásky. **V modlitbe vyznávali svoje slabosti aj závislosť na Pánovi. Prosili, aby Pán Ježiš odpustil tým, ktorí ich prenasledovali. Ducha Svätého vzývali, aby bol prítomný pri cirkvi a dodával odvahu ich nasledovníkom, ktorí sa mohli ľahko vzdať viery, keď videli, čo sa deje s takými významnými osobnosťami akými Pavol a Ján Hus boli. Preto aj my by sme mali svoj čas – keď sa cítime neslobodní, uväznení – stráviť na kolenách. Modlitba nikdy nie je zlým vyplnením času.**

3. Posilňovali iných. Je to niečo neuveriteľné, keď človek, ktorý sám prežíva smútok, bolesť, nedostatok, krížu, neslobodu, ešte dokáže posilniť tých, ktorí sú v relatívnom pokoji. **Je nádherné vedieť, že nájdú v sebe, v Bohu silu, aby tu boli pre druhých.** Aj mne sa to viackrát stalo, keď som sa s niekým rozprávala a túžila som ho v jeho kríži posilniť, ale keď som odchádzala, zistila som, že to ten človek povzbudil a posilnil mňa. Pán Boh naozaj spolu so skúškou dáva aj silu ju prekonať a zvládnuť a ak svojho verného sluhu postaví do ťažkých situácií, zväčša od neho chce práve to, aby ukázal, aký je vo viere pevný a tak bol dobrým svedectvom pre druhých.

Ján Hus v jednom zo svojich listov napísal: „*Kiežby bol Pán Boh s vami, aby ste obstáli a vytrvali proti zlu, proti diablu, proti svetu a telu. Najmilší. Prosím vás ja, ktorý sedím v žalári, ale nehanbím sa za to, lebo trpím v nádeji pre Pána Boha, ktorý ma milostivo navštívil ťažkou chorobou a opäť ma uzdravil a tiež na mňa dopustil kerutých nepriateľov – tých, ktorým som činil mnoho dobrého a zo srdca som ich miloval. Prosím vás teda, prosťe za mňa Pána Boha, nech je so mnou. Spolieham sa na Nebo aj na vaše modlitby, aby mi pomohol vytrvať*

v Jeho milosti až do smrti. ak ma chce vziať k sebe, nech sa stane Jeho svätá vôľa. Ak ma chce znovu navrátiť k vám, nech sa tiež stane Jeho svätá vôľa. Áno, veľmi potrebujem Jeho pomoc. Ale viem, že na mňa nedopustí žiadne utrpenie ani pokušenie, iba ak pre mój a váš prospech, aby sme – ak vytrváme v skúškach – získali veľkou odplatu. Najmilší, pamätajte na to, ako som horlivo medzi vami pracoval a stále horlím po vašej spáse, aj teraz v žalári aj v tejto ťažkej skúške“. Nie je toto nádherné vyznanie viery a zároveň vydávanie svedectva a posilnenie pre veriacich? **Tak by sme aj my mali iných posilňovať, potešovať a byť tu pre druhých, hoci sa sami nachádzame v ťažkom období života. Možno práve preto ideme cez tú temnotu, aby sme vo svojej viere a poslušnosti voči Pánu Bohu boli pre iných svetlom lásky, pokoja a nádeje v Kristovi.**

Človek, ktorý sa ocitne vo väzení, musí byť zmierený zo všetkým: možno ho oslobodia a možno zabijú. Pavla vtedy oslobodili, no Jána Husa upálili. Ale to vôbec nezlomilo vieru tohto mučenika pre Božiu pravdu. Až do samého konca mal na perách meno Pána Ježiša a v srdci túžbu po Jeho milosti, spravodlivosti a láske. Preto ***je nám príkladom kresťana, ktorý pre Ježiša žil aj pre Neho zomieral a bol pripravený až do konca bojovať dobrý boj viery. Je to milosť, ak to aj my dokážeme. Kiežby nám to Pán doprial.***

Ak sa nachádzame v ťažkostiach, keď sa cítime spútaní, akoby vo väzení, robme tieto 3 veci: Božia spravodlivosť nie je ľudská – ak nás teda ľudia odsúdia, nemusí to vôbec znamenať, že nás odsúdil aj Boh. Modlime sa, pretože čas strávený v modlitbe nám môže iba pomôcť a to v dôvere voči Pánovi, že hocijako to skončí, my patríme Jemu teraz i naveky. A napokon posilňujeme iných a budme tu pre nich, aby Pán Ježiš mohol cez nás pôsobiť v tomto svete a konať cez nás svoje dielo či svietiť iným na cestu. A nezabudnime: **človek, ktorý úprimne verí v Boha, je slobodný aj vo väzení, ale bez viery sme spútaní aj na slobode.** Amen.